

The Purpose of Megillat Ruth (continued)

1. Devarim 23:4-5

לֹא יָבֹא עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בְּקִהְלִי ד' גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא יָבֹא לָהֶם בְּקִהְלִי ד' עַד עוֹלָם: עַל דָּבָר אֲשֶׁר לֹא קָדְמוּ אִתְּכֶם בִּלְחֶם וּבַמֵּים בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְאֲשֶׁר שָׁכַר עֲלֵיךְ אֶת בְּלָעַם בֶּן בְּעוֹר...
Amonite and Moabite shall not enter the congregation of Gd; even the tenth generation of theirs shall not enter the congregation of G-d, ever, for they did not greet you with bread and water when you were leaving Egypt, and for they hired Bilam son of Be'or against you...

Amonite and Moabite shall not enter the congregation of Gd; even the tenth generation of theirs shall not enter the congregation of G-d, ever, for they did not greet you with bread and water when you were leaving Egypt, and for they hired Bilam son of Be'or against you...

2. Talmud, Yevamot 76b-77a

מנא ה"מ? א"ר יוחנן דאמר קרא "וכראות שאול את דוד יוצא לקראת הפלשתי, אמר אל אבנר שר הצבא: בן מי זה הנער אבנר?...
א"ל דואג האדומי: עד שאתה משאל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו, שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו! מ"ט? דקאתי מרות המואביה!
א"ל אבנר, תנינא "עמוני" ולא עמונית, 'מואבי' ולא מואבית. "... דמפרש טעמא דקרא "על אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים", דרכו של איש לקדם ולא דרכה של אשה לקדם.

"היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים ונשים לקראת נשים!" אישתיק...
בעי לאכרוזי עליה, מיד "ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש", וכתוב "יתר הישמעאלי", אמר רבא מלמד שחגר חרבו כישמעאל ואמר "כל מי שאינו שומע הלכה זו ידקר בחרב, כך מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי, עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית!"

How do we know [that a Moabite woman may marry a Jew]? Rabbi Yochanan said: The verse says, "And when Shaul saw David going out to meet the Philistine, he said to the general, Avner: Whose son is this youth, Avner?..."

Doeg of Edom said to him: Before you ask about whether he is suitable for monarchy or not, ask if he is suitable to marry into the nation or not! Why? For he comes from Ruth, of Moav!

Avner said to him: We have learned, "'Amoni', not 'Amonit', 'Moavi', not 'Moavit'!"... And the text gives its reason, "for they did not greet you with bread and water," and it is the way of men to greet, not the way of women to greet.

[Doeg replied:] "The men should have greeted the men, and the women should have greeted the women!" [Avner] was silent...

[Doeg] wished to proclaim against [David]. Immediately, "And Amasa, son of a man named Yitra haYisraeli, who had wedded Avigayil daughter of Nachash," but it also says "Yeter haYishmaeli" – Rava said: He girded himself with his sword like an Ishmaelite. He said, "Anyone who does not heed this law shall be stabbed with a sword. This is my tradition from the court of Shemuel of Ramah: "'Amoni', not 'Amonit', 'Moavi', not 'Moavit'!"

3. Rabbi Avraham Ibn Ezra, Introduction to Ruth

בעבור היות דוד שורש מלכות ישראל נכתב בספרי הקודש יחס דוד:

Because David is the root of Israelite monarchy, David's lineage was recorded in the holy texts.

4. Rabbi Yehoshua Bachrach, **אמה של מלכות**, pp. 11-12

"ויקם שמואל וילך הרמתי" ושם סגר את עצמו הנביא. ויהי כמתבודד עם נפשו בצער ובאכזבה. ואולי משם התעורר וכתב את המגילה היפה הזאת. ומשם שלח לו לדוד את הברכה בסמוי, כי זה ספר יחוסו של דוד...

"And Shemuel arose and went to Ramah," and there the prophet isolated himself. He was as one who secludes himself with his soul, in pain and disappointment. And perhaps from there he was awakened and he wrote this beautiful megillah, and from there he sent to David this blessing, hidden, for this is the book of David's lineage.

5. Dr. Yael Ziegler, **מדוע נכתבה מגילה זו**, pg. 2

ניתן לומר כי שני ההסברים השונים שצוטטו לעיל מתמזגים, ולמעשה מציעים גישה אחת להסבר תכלית מגילת רות. לפי קריאה זו, מטרת מגילת רות היא להצדיק את טהרת היוחסין של דוד, והיא עושה זאת באמצעות שרטוט האופן שבו רות, האישה המואבייה בסיפור, הינה מופת לחסד, ועוסקת בנתינה עקבית וחסרת אנוכיות לאחרים...

נכון שהביטול העצמי של רות אינו דבר שהיהדות דורשת מכל יהודי, אך הוא הכרח מוחלט כשמדובר במנהיגינו. לא זו בלבד שאנו מצפים לכך ממנהיגינו, זהו גם תנאי מקדים לכינון מלוכה. בלי רות ליד ההגה, בלי מישהו שמסוגל לתת באופן מוחלט ובלתי אנוכי לאחר, המלוכה אינה הבטחה או חזון של שפע, אלא איום מסוכן, עתיד מעורר חרדה, מתכון לפריצות, שחיתות ועריצות.

One may say that the two different explanations cited earlier [for why Megillat Rut was canonized] blend well, and in practice they suggest a single approach to explaining the purpose of Megillat Rut. By this read, the goal of Megillat Rut is to justify the purity of David's lineage, accomplishing this by detailing the way that Ruth, the Moabite woman of this story, exemplified chesed, and involved herself in consistent and selfless giving to others...

It is correct that Ruth's self-nullification is not something Judaism demands of every Jew, but it is a clear requirement when speaking of our leader. Not only do we expect this from our leader, but it is a prerequisite for establishment of the monarchy. Without Ruth at the helm, without someone who is equipped to give in a clear and selfless way to others, the monarchy is not a promise or vision of plenty, but a dangerous threat, a terrifying future, a recipe for lawlessness, corruption and tyranny.

6. Midrash, Shemot Rabbah 2:2

בדק לדוד בצאן ומצאו רועה יפה שנא' (תהלים עח) ויקחהו ממכלאות צאן, מהו ממכלאות צאן כמו (בראשית ח) ויכלא הגשם, היה מונע הגדולים מפני הקטנים והיה מוציא הקטנים לרעות כדי שירעו עשב הרך ואחר כך מוציא הזקנים כדי שירעו עשב הבינוני, ואח"כ מוציא הבחורים שיהיו אוכלין עשב הקשה, אמר הקב"ה מי שהוא יודע לרעות הצאן איש לפי כחו יבא וירעה בעמי, הה"ד (תהלים עח) מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו.

ואף משה לא בחנו הקב"ה אלא בצאן, אמרו רבותינו כשהיה מרע"ה רועה צאנו של יתרו במדבר ברח ממנו גדי ורץ אחריו... הרכיבו על כתיפו והיה מהלך, אמר הקב"ה יש לך רחמים לנהוג צאנו של בשר ודם כך, חיך אתה תרעה צאני ישראל, הוי "ומשה היה רועה."

He tested David with sheep and found him a good shepherd, as Tehillim 78:70 says, "[And He selected His servant David] and He took him from the pastures [מכלאות] of the sheep." What are ממכלאות הצאן? Like Bereishit 8, "And the rain ceased [ויכלא]." He held back the older [sheep] before the younger. He took out the younger to graze, so that they would eat the soft grass. Then he brought out the older, so that they would eat the intermediate grass. Then he brought out the youths, who ate the toughest grass. Gd said: One who knows to herd sheep, each according to its strength, should come herd My nation. Thus Tehillim 78:71 says, "From after the nursing sheep, Gd brought him to herd His nation, Yaakov."

And Moshe as well, G-d only tested him with sheep. Our sages said: When Moshe Rabbeinu herded Yitro's sheep in the wilderness, a kid fled from him, and he ran after it... He carried it on his shoulders and walked along. Gd said: You have mercy when herding the sheep owned by flesh and blood thus, by your life you shall also herd My sheep, Israel. Thus it says, "And Moshe was herding."

7. Midrash, Shemot Rabbah 2:3

"ומשה היה רועה" הה"ד (משלי ל) "כל אמרת אלוך צרופה" – אין הקב"ה נותן גדולה לאדם עד שבודקהו בדבר קטן ואח"כ מעלהו לגדולה, הרי לך שני גדולי עולם שבדקו הקב"ה בדבר קטן ונמצאו נאמנים והעלו לגדולה. בדק לדוד בצאן ולא נהגם אלא במדבר להרחיקם מן הגזל, שכן אליאב אומר לדוד (שמואל א יז) "ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר," מלמד שהיה דוד מקיים המשנה אין מגדלים בהמה דקה בארץ ישראל, אמר ליה הקב"ה נמצא אתה נאמן בצאן, בא ורעה צאני, שנאמר (תהלים עח) "מאחר עלות הביאו." וכן במשה הוא אומר "וינהג את הצאן אחר המדבר" להוציאן מן הגזל, ולקחו הקב"ה לרעות ישראל, שנאמר (שם עז) "נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן."

"And Moshe herded" – As in Mishlei 30:5, "Every Divine statement is refined" – Gd does not elevate someone before testing him with a small matter, and only then does Gd elevate him. Two giants, Gd tested them with a small matter and found them faithful, and then He elevated them to greatness. He tested David with sheep, and [David] led them only to the wilderness, to distance them from theft. As Eliav said to David (Shemuel I 17:28), "With whom did you abandon our small number of sheep, in the wilderness," showing that David fulfilled the mishnah, "One may not raise small animals in Israel." Gd said to [David]: You are faithful with the sheep, come herd My sheep, as in Tehillim 78:71, "From after the nursing sheep, Gd brought him to herd His nation, Yaakov." And so with Moshe it says, "And he led the sheep into the wilderness" to remove them from theft, and Gd took him to herd Israel, as in Tehillim 77:18, "You led Your nation like sheep, in the hands of Moshe and Aharon."

8. Talmud, Yevamot 79a

"ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו' יותן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום לד' וגו'." מיפייס ולא פייסנהו. אמר, שלשה סימנים יש באומה זו: הרחמנים, והביישנים, וגומלי חסדים; דכתיב... כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו.

"And the Givonim said to him: We have neither silver nor gold with Shaul and with his household, and we have no man [to kill in Israel]... Let seven men of his children be given to us, and we will hang them before Gd." (Shemuel II

21:4-6) King David tried to appease them, and they would not be appeased. He said, "There are three signs for this nation: Merciful, bashful, and generous... One who has these three signs is suited to cleave to this nation."

9. Midrash, Ruth Rabbah 2:14

אמר ר' זעירא המגילה הזאת אין בה לא טומאה ולא טהרה, לא איסור ולא היתר, ולא נכתבה אלא ללמדך כמה מתן שכר טוב לגומלי חסדים.
Rabbi Zeira said: This megillah does not contain impurity and purity, prohibition and permission, and it is written only to teach you the great reward for those who practice chesed.

10. Prof. Feivel Meltzer, Daat Mikra, Ruth, pg. 5 footnote 12

כל המגילה שופעת אמונה בד', ובודאות השגחתו על עולמו. שבע פעמים מבליטה נעמי בשני הפרקים הראשונים אמונה זו מן "פקד ד' את עמו" ועד "ברוך הוא לד' אשר לא עזב חסדו."

The entire megillah flows with faith in Gd, and in the certainty of His oversight over His world. Seven times, Naomi expresses this faith in the first two chapters, from "Gd has taken care of His nation" to "Blessed be Gd, who did not abandon His chesed."

11. Prof. Feivel Meltzer, Daat Mikra, Ruth, pg. 21

אולם ההבדלה העיקרית היא בזה שמגילת אסתר מכוונת לספר על ההשגחה העליונה המסבבת את הסבות פה – למטה... במגילת רות, מראה שעיקרה בא לספר כי ההשגחה העליונה למעלה משגיחה וגומלת גמול מתאים על הנעשה פה למטה.

But the essential difference is that Megillat Esther is geared toward telling of the celestial oversight that brings about causes here, in this world... In Megillat Rut, the essence is to tell that celestial oversight above oversees and pays back in a way that fits what is done below.

12. Dr. Noam Zion, *Megillat Ruth: Hesed and Hutzpah* pg. 6

Chapter One of Megillat Ruth may best be called Megillat Naomi for she is the central figure round which coalesce two levels, two related stages of tragedy: national and familial. Naomi is a kind of female Job whose relationship to Gd is deeply influenced by her suffering, though there is no explicit Divine test stimulated by a Satan as in the case of Job and Naomi is not billed as a tzaddik to be tempted.

13. Malachi 2:10-12

הָלוֹא אָב אֶחָד לְכָלֵנוּ הָלוֹא קָל אֶחָד בְּרָאֵנוּ מִדּוֹעַ נִבְגַּד אִישׁ בְּאָחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ: בְּגָדָה יְהוּדָה וְתוֹעֵבָה נַעֲשֶׂתָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלַם כִּי חָלַל יְהוּדָה קֹדֶשׁ ד' אֲשֶׁר אָהַב וּבָעַל בַּת אֶל נָכֵר: יָכַרְתָּ ד' לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָה עַר וְעָנָה מֵאֲהָלֵי יַעֲקֹב וּמֵאִישׁ מִנְחָה לַד' צָבָקוֹת:

14. Radak to 2:10

ברית אבות הוא שלא לבגוד באשתו כי אברהם אבינו אע"פ שלא היו לו בנים משרה לא בגד בה שישא אשה אחרת עליה עד שהיא מרצונה אמרה לו בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וכן יצחק אבינו אע"פ שהיתה רבקה עקרה לא נשא אחרת עליה, וכן יעקב אבינו לא נשא מרצונו אשה על נשיו עד שהן נתנו לו רשות מדעתן:

'The covenant of the fathers' is not to betray one's wife. Although our father Avraham had no children from Sarah, he did not betray her, marrying another woman, until she willingly told him... And so our father Yitzchak, even though Rivkah was barren, did not marry another, and so our father Yaakov did not willingly marry another woman in addition to his wives until they chose to permit it.

15. Don Isaac Abarbanel, Introduction to the Book of Yehoshua

ולפי שעשה זה שמואל מעצמו לכבוד דוד ולספר יחוסו בלי צווי אלקי, ולא ספר מה שכתב בזה מאת ד' בנבואה, כי אם כפי המקובל אצלם, קבלו חז"ל שנכתב ברוח הקדש ולא בנבואה, ולכן שמוהו מכלל הכתובים כפי מדרגת הרוח אשר חובר בו לדעתם ז"ל.

ולי אני עוד בזה סבה שנית והיא, שאף שנודה שהיה ספר רות ממדרגת ספר שופטים, ושנעשה בנבואה בצווי והתודעות אלקי כשאר ספרי הנביאים, הנה היתה כוונת שמואל בחבורו לכבוד דוד כמו שאמרתי, ולכן חז"ל ראו לחברו לספר תהלים אשר כתב דוד, כדי להודיע ייחוסו, ולצורך אותו הסמך הושם בכתובים, עם היותו ממדרגה נבואית. וכבר העירו חז"ל על זה בפ"ק דבבא בתרא (דף י"ד ע"א) אמרו "סדרן של כתובים רות תהלים איוב משלי קהלת שיר השירים קנות דניאל אסתר עזרא ודברי הימים", הנה שמו רות בראשיתם מהסבה שזכרתי, להיות ספור בועז סמוך לתהלות דוד אשר בא מזרעו...

And because Shemuel did this himself, in David's honour and to tell of his lineage without any Divine command, and he did not communicate what he wrote here from Gd, prophetically, but according to [knowledge] that was accepted

with them, our Sages accepted that it was written with Divine inspiration but not with prophecy. Therefore, they placed it among the Writings, according to the level of inspiration with which they believed it was composed.

And I have a second reason, which is that even if we would agree that Ruth was on the level of the Book of Judges, and that it was composed prophetically, upon Divine command and via Divine information like the other books of the Prophets, still, Shemuel's intent with this composition was David's honour, as I have written, and therefore our Sages saw fit to join it with the book of Psalms, which David wrote, to inform of his lineage. To enable that juxtaposition it was placed in the Writings, even though its level was prophetic. Our Sages already testified to this [juxtaposition] in Bava Batra 14a, "The order of the Writings is: Ruth, Psalms, Job, Proverbs, Ecclesiastes, Lamentations, Daniel, Esther, Ezra and Chronicles." They placed Ruth at the head for the reason I have stated, for the story of Boaz to be beside the psalms of David, his descendant...

16. Don Isaac Abarbanel, Introduction to the Book of Yehoshua

ואמנם מגלת רות לא נכתבה בתוך ספר שופטים ולא נמנה מכלל הנביאים, לפי שספר שופטים יוחד בעצם וראשונה לספורים הכוללים שקרו לישראל ולשופטיהם בימים ההם מימות יהושע עד שנולד שמואל... ולפי שבעשותו מגלת רות היה כבר נשלמה כתיבתו של ספר שופטים, עשה ספר רות מגלה בפני עצמה...

But Megillat Ruth was not recorded in the book of Judges and was not counted among the Prophets, because the book of Judges was designated, first and foremost, for broad stories which occurred to Israel and their judges in those days, from the time of Yehoshua until Shemuel's birth... And because when [Shemuel] prepared Megillat Ruth, his writing of the book of Judges was already complete, he made Ruth its own scroll...

"Megillah"

17. Talmud, Gittin 60a

מהו לכתוב מגילה לתינוק להתלמד בה? תיבעי למאן דאמר תורה מגילה ניתנה, תיבעי למאן דאמר תורה חתומה ניתנה...
May one write [part of chumash] in a megillah, from which a child could learn? This is a question for those who believe that [chumash] was given in scrolls, and for those who believe that [chumash] was given as a sealed entity.

18. Rashi to Shabbat 13b *Megillat Taanit*

לפי ששאר כל משנה וברייתא לא היו כתובין, דאסור לכתבם, וזו נכתבה לזכרון לדעת ימים האסורין בתענית - לכך נקרא מגלה, שכתוב במגלת ספר.

Because the rest of the mishnah and *braitot* were not written down, for one may not write them, and this was written to memorialize the knowledge of on which days fasting is prohibited, therefore it was called "megillah", for it was written in a scroll.

19. Masechet Sofrim 14:1

ברות, ובשיר השירים, בקהלת, באיכה, ובמגילת אסתר, צריך לברך, ולומר "על מקרא מגילה", ואף על פי שכתובה בכתובים. והקורא בכתובים צריך לומר... "אשר קדשנו במצותיו וציונו לקרוא בכתבי הקודש."

For Ruth, Song of Songs, Ecclesiastes, Lamentations and Megillat Esther, one must bless and say, "Upon the reading of the megillah," even though they are recorded in the Writings. And one who reads the Writings must say... "Who has sanctified us with His commands and commanded us to read the holy Writings."

Outline of Chapter 1

1:1-2	The family moves to Moav
1:3-5	Losing three men, Gaining two women
1:6-13	Naomi tries to convince Ruth and Orpah to remain in Moav
1:14-18	Orpah leaves, but Ruth stays with Naomi
1:19-22	Naomi and Ruth return to Beit Lechem

Why did Elimelech and Naomi leave Israel?

20. Midrash, Ruth Rabbah (Lerner edition) 1:4

אלימלך היה מגדולי הדור ומפרנסי את הצבור, וכיון שבאו שני רעבון אמר, עכשיו כל ישראל מסובבין על פתחי, זה בא בקופתו וזה בא בקפיו. מה עשה? עמד וברח לו מפניה, ה"ד וילך איש [מבית לחם יהודה].

21. Midrash, Ruth Rabbah (Lerner edition) 2:5

"אפרתים" ר' יהושע בן לוי אמר, פלטונא. ר' מנחמא אמר, יוגיטסטטי. ד"א אפרתים א"ר פנחס, מאותה עטרה שנתעטר אפרים מיעקב אבינו בשעת פטירתו מן העולם. אמר לו, "אפרים בני, ראש השבט, ראש הישיבה, המעולה והמשובח בבני יהא נקרא על שמך." "בן תוחו בן צוף אפרתי' (ש"א א:א), 'ודוד בן איש אפרתי' (שם יז:יב), ו'ירבעם בן נבט אפרתי' (מ"א יא:כו)..."

22. Talmud, Bava Batra 15b

א"ר יוחנן מאי דכתיב "ויהי בימי שפוט השופטים"? דור ששופט את שופטיו.

Rabbi Yochanan said: What is the meaning of Ruth 1:1, "And it was in the days of the judging of the judges"? A generation that judged its judges.

23. Malbim to Ruth 1:1

"ויהי בימי שפט השפטים", יספר הסבה שהניעה את אלימלך לצאת מא"י לח"ל, מפני שהיה בימי שפט השפטים שעל הימים האלה אמר (שופטים סי' י"ז וסי' יח) "בימים ההם אין מלך בישראל, איש הישר בעיניו יעשה." וגם לא היה אז שופט אחד מיוחד לכל ישראל, שאז היה השופט עוצר בעם, כי היה בין שופט לשופט שאז היו שופטים רבים "הַקֹּפֶץ יִמְלֹא אֶת יָדוֹ (מלכים א יג:לג)", ואין מורא השופט על העם...

"And it was, in the days of the shiput of the shoftim" – This presented the reason that motivated Elimelech to leave Israel, for it was in the days of the shiput of the shoftim, regarding which Shoftim 17-18 say, "In those days there was no king in Israel; each person did what was good in his eyes." Also, there was not an individual shofeit for all Israel, in which case the shofeit would lead the nation, for it was between one shofeit and another, when there were many shoftim, "The willing would take action (Kings I 13:33)," and there was no fear of the shofeit upon the nation...

24. Malbim to Ruth 1:1

וגם בני ביתו של אלימלך לא יצאו ברצון כי לא רצו לעזוב ארץ חמדה רק "הוא ואשתו ושני בניו" שהוא היה העקר בזה והם היו מוכרחים להמשך אחריו.